Krimināllieta Nr. 11092010613/K32-0122-15/6

Spriedums
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Kazārova
ar sekretāri A. Nivsku, tulci D. Eņģeli
piedaloties prokurorei I.Priedei
zvērinātiem advokātiem A. Jansonei un A. Ozolniekam

2015. gada 18. februārī izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6, krimināllietu **/pers. C/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269. panta 1. daļas. Tiesa

konstatēja

/pers. C/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību.

2013.gada 30.janvārī, ap plkst. 21.30, mājas /adrese/.stāva koridorā, kur bija ieradušies Valsts policijas pārstāvji pēc izsaukuma, ka mājā notikusi zādzība, /pers. C/, būdams alkohola ietekmē un esot konfliktā ar kaimiņieni, uzvedās agresīvi un skaļi. Minētajā koridorā, kur, pildot dienesta pienākumus, atradās Valsts policijas Rīgas Ziemeļu iecirkņa inspektors Valsts amatpersona, kurš /pers. C/ aicināja netraucēt viņa darbā ar savu uzvedību. /pers. C/ nepakļavās valsts pārstāvja likumiskajām prasībām un brīdī, kad Valsts amatpersona, pildot savas likumiskās dienesta darbības, atradās ar muguru pret viņu, uzbruka viņam un ar roku apķēra kaklu Valsts amatpersona un sāka viņu žņaugt, pēc kā mirklī, kad Valsts amatpersona atstūma /pers. C/ roku, /pers. C/, savelkot roku dūrē, mēģināja pielietot vardarbību pret Valsts amatpersona. Pēc kā Valsts amatpersona mēģināja apturēt /pers. C/ uzbrukumu, bet /pers. C/, turpinot savas noziedzīgās darbības, būdams agresīvi noskaņots, ar abām rokām apķēra Valsts amatpersona un nogāza zemē, pēc kā pats uzkrita viņam virsū un turpināja pret Valsts amatpersona pielietot vardarbību.
Tādējādi pēc vardarbības pielietošanas Valsts amatpersona nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi - nobrāzums kakla kreisajā pusē un labās plaukstas I pirksta apvidū, tūska labās pēdas ārējās potītes rajonā.

Ar aprakstītajām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta 1. daļā.

Tiesas sēdē /pers. C/ savu vainu neatzina, tāpat neatzina cietušā Valsts amatpersona pieteikto morālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu. Apsūdzētais izmantoja savas tiesības liecību nesniegt. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503. panta 4. daļu tiesas sēdē nolasītas /pers. C/ liecības, kuras viņš sniedzis kā aizdomās turētais.

Nopratināts 2013. gada 21. martā /pers. C/ liecināja, ka 2013. gada 30. janvārī, apmēram ap pulksten 22.0 bijis savās mājās un ar kaimiņieni Alisi (precīzu vārdu neatceras), lietojis alkoholu – uz abiem izdzēruši 1 l alus. Ap pulksten 22.00 Alise aizgājusi uz savu dzīvokli, bet /pers. C/ pēc piecām minūtēm gājis uz tualeti, kura atrodas mājas koridorā. Dzirdējis, ka koridorā kāds klaigā, izejot tajā, ieraudzījis policijas darbiniekus – viens bijis otrā koridora galā, bet otrs – trīs līdz četru metru attālumā no /pers. C/. Palūdzot atļauju iet uz tualeti, gājis policistam garām, bet tas pavēloša tonī licis apstāties. Mierīgi pavaicājis policista uzvārdu, bet policists izvilcis gāzes baloniņu un iepūtis /pers. C/ acīs. /pers. C/ aizsedzis acis ar rokām un pieliecies, kad pieskrējis otrs policists, nav pamanījis. Policisti nogāzuši /pers. C/ zemē, vēlreiz iepūtuši asaru gāzi, uzlikuši aiz muguras roku dzelžus, pēc tam piecēluši viņu uz ceļiem un sākuši spārdīt kājām un sist rokām pa visu ķermeni. Visu laiku uzvedies mierīgi, nav pretojies. Necenzētus vārdus lietojis attiecībā pret kaimiņieni, domā, ka attiecībā uz policijas darbiniekiem tādus nav lietojis. Izsaukta ātrā palīdzība, kas noslaucījusi viņam no sejas asinis, bet acis viņš nav ļāvis mazgāt, jo stipri sāpējis. Nogādāts slimnīcā, kurā atradies trīs diennaktis (l.l. 81.- 84.).

Tiesa izklāstītās apsūdzētā liecības vērtē kā sniegtas nolūkā izvairīties no krimināltatbildības, īstenojot savu izraudzīto aizstāvības taktiku. Apsūdzētā liecības ir pretrunā citiem lietā iegūtiem, tiesas pārbaudītiem pierādījumiem, kas apstiprina /pers. C/ vainu inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā.

Cietušais Valsts amatpersona tiesai liecināja, ka apsūdzētais viņam zināms saistībā ar notikumu 2013. gada 30. janvārī. Strādāju VP Ziemeļu iecirkņa operatīvās vadības grupas sastāvā. Konkrētais izsaukums bija uz /adrese/ par to, ka it kā ir uzlauztas durvis un apzagts viens vai vairāki dzīvokļi. Cietušais, /pers. F/ un autovadītājs /pers. G/ devušies uz /adrese/. Iegājuši kāpņu telpā, devušies uz augšu, bijuši dzirdami rupji lamuvārdi. Uzkāpuši 3. stāvā. Kāpņu telpā liedzis /pers. C/. Turpat bijusi smalkas miesas būves sieviete, šai sievietei bijis konflikts ar /pers. C/. /pers. C/ apvainojis sievieti, ka viņa ir dzērāja un narkomāne. Teicis, ka pie viņas nākot narkomāni un dzērāji, kuri arī vainojami, ka vairāki dzīvokļi apzagti. Tā kā policijas darbiniekiem bijis izsaukums uz konkrētu dzīvokli pieklauvējuši, durvis atvērusi sieviete, ar kuru cietušais un /pers. F/ uzsākuši sarunu. Sieviete skaidrojusi, ka nezināmi cilvēki uzlauzuši durvis un viņai nozagtas cigaretes un vēl kaut kādas lietas. Tobrīd /pers. C/ turpinājis rupjo sarunu ar sievieti. Aizrādījis /pers. C/ pirmo reizi par viņa uzvedību, lūdzis doties uz dzīvokli risināt savas attiecības vai paklusēt. /pers. C/ rupjā formā atbildējis, sakot, ka viņam ir vienalga. Aizrādījumu pamats bija /pers. C/ rīcība - koridors, koplietošanas telpas, ir sabiedriska vieta, tur ir uzvedības ierobežojumi. Cilvēks, būdams reibuma stāvoklī, rupjiem vārdiem lamājas policijas darbinieku klātbūtnē. Aizrādījis, lai nomierinās. Cietušais izskaidrojis, ka /pers. C/ var tikt aizturēts par viņa darbībām un nogādāts policijas iecirknī. Tā kā /pers. C/ ignorējis lūgumus, cietušais devies pie viņa. Sākumā /pers. C/ bijis mierīgs - nevicinājis rokas, ļāvies, ka aizved līdz viņa dzīvokļa durvīm, durvis nebija aizslēgtas. Tās cietušais atvēris, iestūmis /pers. C/ dzīvoklī un aizvēris durvis. Apmēram pus minūti bijis miers, tad atkal durvis atvērās vaļā. /pers. C/ bijis spēcīgā reibuma stāvoklī, to varējis just un redzēt pēc viņa izskata. Vairākas reizes viņš vēris durvis vaļā, bijis vēl agresīvāks, agresīvi spiedies ārā. Tā kā viņš agresīvi spiedies ārā, cietušais viņu agresīvāk iestūmis atpakaļ. Tas bijis divas vai trīs reizes, bet jau, kad pēdējo reizi viņš vēris durvis vaļā, cietušais bijis priekšā, jo zinājis, ka viņu vajadzēs nomierināt. /pers. C/ izstiepis roku un saķēris cietušo aiz kakla. /pers. C/ ķermeņa pozīcija- savilktās dūres, liecināja, ka var sekot vēl kādas darbības. Cietušais atkāpies un tā kā viņa uzbrukums bijis pēkšņs, izvilcis asaru gāzes baloniņu, kurš domāts lietošanai telpās, un iepūtis /pers. C/ sejā. Uz cilvēku, kurš ir reibumā šis līdzeklis var vispār

neiedarboties. Asaru gāzi nolēmis pielietot tad, kad stāvējis aiz durvīm, jo /pers. C/ atvēris dzīvokļa durvis. Cietušais gribējis viņu apturēt, bet /pers. C/ sagrābis cietušo aiz kakla un nācis ārā. Saskaņā ar likumu „Par policiju" atkāpies, izvilcis gāzes baloniņu un izmantojis to. Likums „Par policiju" nosaka, ka pēc speclīdzekļu pielietošanas persona ir aizturama un nogādājama policijas iecirknī. Tā kā bija pielietojis speclīdzekli- asaru gāzi, nākamais solis bija /pers. C/ aizturēšana.

/pers. C/ neapstājies, pieskrējis cietušajam klāt, cietušais mēģinājis nogrūst viņu zemē. /pers. C/ miesas būve un svars attiecībā pret cietušo ir lielāks, tāpēc nav varējis to vienkārši izdarīt. Tā kā spiedis /pers. C/ pie zemes, viņš paguvis saķert abas cietušā kājas. Pagrūžot viņu uz priekšu, cietušais nokritis atpakaļ uz rokām un /pers. C/ uzkritis viņam virsū. Viena cietušā kāja palikusi zem viņa, /pers. C/ kāpis cietušajam virsū, cietušais atspiedis viņu un izvilcis kāju. Tā kā tas jau bija uzbrukums un nepakļaušanās, sapratis, ka nepieciešams /pers. C/ aizturēt un nogādāt policijas iecirknī. Redzējis, ka piesteidzies auto vadītājs /pers. G/. Divatā mēģinājuši /pers. C/ aizturēt- aizlauzt rokas aiz muguras un uzlikt roku dzelžus. Vairākas reizes spieduši viņu pie zemes. Kad uzlikuši roku dzelžus, redzējis, ka /pers. C/ uz sejas asinis, jautājis, vai nav nepieciešamas medicīniskā palīdzība. Asinis uz /pers. C/ sejas konstatējis pēc aizturēšanas, kad tika uzlikti roku dzelžu. Viņš bijis uz vēdera ar seju pret zemi, pēc tam apsēdināts sēdus stāvoklī un cietušais pamanījis asinis. Miesa bojājumi /pers. C/ radās aizturēšanas rezultātā. Tās varēja būt aizturēšanas sekas. Tad, kad viņš dauzījās, sitās ar galvu pret kādu sienu, durvīm,. Tā arī varēja rasties miesas bojājumi. Cietušais

/pers. C/ ar dūri vai kāju nesita pa seju. Ir aizturēšanas principi - piespiešana pie zemes, kā rezultātā krītot cilvēks var atsist galvu un gūt savainojumus. Aizturēšanas metodes bijušas pamatotas un proporcionālas uzbrukumam. Aizlauzt aiz muguras rokas un uzlikt roku dzelžus, tas ir viss ,kas tur tika darīts.Paņēmiens saucas grieķu-romiešu cīņa jeb lašanās, kad viens vīrietis grib nogāzt gar zemi otru.

/pers. C/ bijis agresīvs un lamājies. Cietušais nolēmis izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību un papildspēkus, lai paši varētu turpināt strādāt uz vietas. Izsaukuši ekipāžu, kas varētu nogādāt /pers. C/ uz iecirkni. Līdz mediķu un kolēģu atbraukšanai /pers. C/ turpinājis kliegt, lamāties un draudēt. Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbiniekiem atnākot, /pers. C/ sācis apvainot policijas darbiniekus, ka nozaguši viņa telefonu un naudu. /pers. C/ nogādāts medicīnas iestādē, lai sniegtu palīdzību. Kādi miesas bojājumi bijuši /pers. C/, nezina. Asinis bijušas uz sejas. Iecirknī, tika saņemta telefonogramma, ka /pers. C/ esot lauzts deguns. Cietušais nākamajā rītā sajutis, ka sāp kāja, devies uz traumpunktu. Pēc vizītes pie ārsta tika konstatēts kājas sastiepums. Tā kā no dažādām sporta traumām tas cietušajam ir patstāvīgi, nepievērsis īpašu uzmanību.

Cietušais policijā strādā 15 gadus un tikai divas reizes vērsies kā cietušais, lai sodītu šo cilvēku, jo viņš nesaprot, ko ir izdarījis. Arī šajā gadījumā domājis, ka pietiks tikai ar atvainošanos. Kad ieradies uz pratināšanu un konfrontēšanu, /pers. C/ draudējis - teicis, ka labāk vajadzējis cietušo nogrūst pa kāpnēm, abus ar pārinieku aprakt, žēl, ka viņš to neesot izdarījis. Morālā kaitējuma kompensāciju uztur pilnā apmērā. Bijis gatavs piedot apsūdzētajam, tomēr /pers. C/ gribējis cietušo nomest pa kāpnēm. Kad ar viņu saticies, varējis cietušajam atvainoties, draudējis cietušajam. Nosaucis kompensācijas summu, jo tā ietver patērēto laiku, cietušais varētu pildīt savus dienesta pienākumus, tā vietā viņam jāierodas tiesā.

Lieciniece /pers. F/ tiesai liecināja, ka ir cietušā kolēģe. Apsūdzētais zināms sakarā ar atgadījumu izsaukumā uz Emmas ielu. Sākotnējā informācija bijusi, ka pazudušas mantas. Kad ienākuši kāpņu telpā, tajā atradies /pers. C/, alkohola reibuma stāvoklī un konfliktējis ar kaimiņieni. Policijas darbinieki gribējuši doties pie cietušās personas, taču /pers. C/ uzvedies skaļi un agresīvi, tādēļ Valsts amatpersona palūdzis viņu iet uz dzīvokli. Vīrietis uz to nereaģējis. Viņam vairākas reizes tika palūgts iet uz dzīvokli, uz to viņš nereaģējis un turpinājis konfliktēt arī ar Valsts amatpersona. Redzējusi, ka kolēģis /pers. C/ iestūmis dzīvoklī, bet viņš rāvies ārā. /pers. C/ bija saķēris kolēģi. Viņš ne tikai ar vārdiem bijis agresīvs, bet bija arī sagrābis kolēģi.

Valsts amatpersona palicis ar /pers. C/, lieciniece gājusi pie sievietes, kura sākotnēji izsauca policiju. Dzirdējusi, ka /pers. C/ bļaustījies un bijis agresīvs. Nav varējusi mierīgi pildīt savus pienākumus. Vēlāk, kad izgājusi no policijas izsaucējas dzīvokļa, redzējusi, ka /pers. C/ ar kolēģi bijuši uz grīdas, jo kolēģis centies /pers. C/ savaldīt. Redzējusi apsūdzētajam asinis tikai uz sejas. Kolēģi /pers. C/ nav situši un pielietojuši neatļautus aizturēšanas paņēmienus.

Liecinieks /pers. G/ tiesai liecināja, cietušais ir kolēģis. Apsūdzētais zināms, izbraucot uz izsaukumu. /pers. C/ staigājis pa koridoru, bļaustījies un bijis piedzēries. Viņam palūguši, lai netraucē darbu un, lai iet mājas. Viņam tas izraisījis agresiju, ka neļāva viņam interesēties, kas notiek. Vairākkārt palūguši, lai iet mājās. Tad kolēģis paņēmis /pers. C/ stiprāk aiz rokas un teicis, lai iet iekšā un netraucē pildīt pienākumus. Valsts amatpersona bija palūdzis, lai /pers. C/ ieiet istabā un aizver durvis. /pers. C/ tas nav paticis, viņš izrādījis agresiju pret manu Valsts amatpersona Kad liecinieks pagriezies uz Valsts amatpersona un /pers. C/ pusi, viņi jau bijuši uz grīdas, pieskrējis palīdzēt uzlikt roku dzelžus. /pers. C/ bijis virsū cietušajam, notikusi vārtīšanās. /pers. C/ nekontrolējis sevi. Palīdzēju Valsts amatpersona uzlikt roku dzelžus, jo /pers. C/ bijis ļoti spēcīgs. Divatā izgriezuši viņam rokas aiz muguras un uzlikuši roku dzelžus. /pers. C/ ārdījies, nebija mierīgs. Valsts amatpersona nepielietoja neatļautas aizturēšanas metodes, arī liecinieks nepielietoja neatļautas aizturēšanas metodes. /pers. C/ nav sitis un nespārdījis, tas nav atļauts paņēmiens. Varbūt krītot /pers. C/ ieguvis miesas bojājumus. Kad liecinieks pieskrējis, /pers. C/ jau bijis asinīs. Liecinieks /pers. G/ norādīja, ka laikā, kad sniedzis liecības, labāk atcerējies notikumu, jo tas bija uzreiz.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu nolasa liecinieka /pers. G/ sniegtās liecības, kas atrodas 66.-67. lpp. un papildus nopratināšanas protokolu 68. lpp., kuras liecinieks /pers. G/ apstiprināja.

Lieciniece /pers. K/ liecināja, ka ir apsūdzētā faktiskā sieva. Notikušā dienā tika izsaukta policija. Konflikta brīdī atradusies palīgtelpās - gan virtuvē, gan vannas istabā. Konflikts turpinājies, lieciniece iznākusi koridorā un ticis izpūsts asaru gāzes baloniņš. Tā kā lieciniece esot astmas slimniece, viņai radušies traucējumi, devusies pie logiem un meklēt savas zāles. Kamēr meklējusi zāles, konflikts turpinājies. Konflikts bijis starp policijas darbiniekiem un /pers. C/. Redzējusi, ka /pers. C/ ir ar roku dzelžiem uz ceļiem uz grīdas. Policisti viņu situši ar dūrēm un spārdījuši, bet /pers. C/ bijis asinīs un lūdzis, lai tā nedarot. Viņam spēruši pa muguru, viss bijis asinīs.

Cietušais bijis formā. Bijis vēl otrs vīrietis, to lieciniece neatceroties. Tika izsaukta ātrā.

Nekādu citu konfliktu starp /pers. C/ un kādu citu personu tajā dienā nebija. Tajā dienā bijusi izdarīta zādzība, bet lieciniece un /pers. C/ ar to nebija saistīti.

Savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības atceroties, policijas darbiniekiem atbildējusi patiesību.

Tiesa saskaņā ar KPL 501. panta 1. un 2. punktu nolasa liecinieces /pers. K/ sniegtās liecības, kas atrodas 70. lpp.

Lieciniece /pers. K/ apstiprināja nolasītās liecības. Tiesas sēdes laikā īsti visu neatceroties. Labāk atcerējusies tajā laikā, kad sniegusi nolasītās liecības, tiesas sēdē liecības precizējusi.

Kad /pers. C/ vests prom, paņēmusi viņa telefonu, viņš aizvests asiņainās drēbēs. Iedevusi slapju dvieli, lai viņš noslauka asinis, jo viņam stipri asiņojusi seja. Viņam bijis pārsists deguns. Faktiskā laulībā esot vairāk kā četrus gadus. Mājās viņš neesot agresīvs. Skaļāka balss pacelšana pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajās liecībās ir formulēta kā agresivitāte.

Lieciniece /pers. L/ tiesai liecināja, ka strādā Neatliekamās palīdzības centrā par ārsta palīgu. Bijis izsaukums sakarā ar /pers. C/. Ierodoties notikuma vietā, konstatējusi, ka /pers. C/ ir uzlikti roku dzelži, klāt bijuši policijas darbinieki, kas teikuši, ka /pers. C/ uzbrucis. /pers. C/ bijis ļoti agresīvs, kliedzis, ka nositīs policistus, lai laiž viņu vaļā. Nav varējusi sniegt /pers. C/ palīdzību, jo viņš agresīvi uzvedies. Lieciniece nav konstatējusi /pers. C/ tādu veselības stāvokli, kas liecinātu par nestabilitāti vai bīstamību veselības stāvoklim. Šādu secinājumu izdarījusi sakarā ar /pers. C/ aktīvo agresivitāti. Lieciniece sazinājusies ar vecāko ārstu, lai izsauktu papildus brigādi /pers. C/ nogādāšanai uz ārstniecības iestādi. Asaru gāzes iedarbība izpaužas kā acu asarošana, jūtīgums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta punktu tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. M/ liecības, kurās lieciniece liecināja, ka 2013. gada 30. janvārī ar pulksten 21. 00, kopā ar savu kaimiņu /pers. C/ lietojusi alkoholu /adrese/. Vēlāk aizgājusi uz savu istabu. No savas istabas redzējusi koridorā policijas darbiniekus, kuri mēģinājuši uzlikt /pers. C/ roku dzelžus. Policijas darbinieki /pers. C/ situši rokām un kājām pa seju un muguru, viņam bijusi asiņaina seja. /pers. C/ necenzētiem vārdiem lamājies uz policijas darbiniekiem. Vai /pers. C/ pirmais uzbrucis policijas darbiniekiem, nav redzējusi. Lieciniece Divi policijas darbinieki centušies aizturēt /pers. C/, kurš bijis reibumā. Lieciniece bijusi stiprā alkohola reibumā, tādēļ pieļauj, ka daudz ko neatceras un jauc. /pers. C/ var raksturot kā agresīvu cilvēku, kurš dzērumā sevi nekontrolē (l.l. 55.-57.)

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta punktu tiesas sēdē nolasītas liecinieces /pers. N/ liecības, kurās lieciniece liecināja, ka 2013. gada janvārī izsaukusi policiju uz /adrese/, savu dzīves vietu, jo viņa apzagta. Ap 22.00 ieradušies trīs policijas darbinieki – divi vīrieši un viena sieviete. Kaimiņš /pers. C/ stāvējis koridorā un konfliktējis ar citu kaimiņieni – /vārds/, abi skaļi klaigājuši. Viens policijas darbinieks piegājis pie /pers. C/ un palūdzis, lai /pers. C/ iet savā istabā, palīdzot ar roku ieiet dzīvoklī un aiztaisot durvis. /pers. C/ atkal iznācis ārā, bet policijas darbinieks atkārtoti lūdzis viņu atgriezties dzīvoklī, aiztaisot durvis. /pers. C/ atkal attaisījis durvis, gājis pakaļ policijas darbiniekam un ar rokām ieķēries viņam kaklā. Viņš pirmais uzbruka policijas darbiniekam. Tobrīd otrs policijas darbinieks aizsteidzies palīgā. Pēc kāda laika atgriežoties koridorā, redzējusi, ka /pers. C/ guļ zemē ar roku dzelžiem un viņam no deguna tek asinis. /pers. C/ bieži lieto alkoholu un uzvedas neadekvāti (l.l. 73.- 76.).

Tiesa par pilnībā ticamām un /pers. C/ vainu apstiprinošām atzīst cietušā Valsts amatpersona, liecinieku /pers. F/, /pers. G/, /pers. L/, un /pers. N/ liecības. Cietušais detalizēti liecinājis par /pers. C/ darbību raksturu, viņa liecības pilnībā saskan ar liecinieku /pers. F/, /pers. G/ un /pers. N/ liecībām. Minēto liecinieku liecības apstiprina, ka policijas darbiniekam pildot dienesta pienākumus, /pers. C/ uzbrucis. Cietušais Valsts amatpersona liecinājis, ka /pers. C/ viņam ieķēries kaklā, ko apstiprināja liecinieki /pers. N/, /pers. G/ un /pers. F/. Liecinieki /pers. F/, /pers. N/ un /pers. G/ liecināja, ka /pers. C/ uzsācis konfliktu ar Valsts amatpersona, jo nereaģējis uz cietušā prasību netraucēt veikt viņam dienesta pienākumus. Norādītie liecinieki ir procesa iznākumā neieinteresētas personas, jo ar /pers. C/ kontaktējušās pildot savus dienesta pienākumus, kā arī /pers. N/ ir /pers. C/ kaimiņiene. Liecinieces /pers. L/ liecības pierāda, ka /pers. C/ pēc aizturēšanas turpinājis demonstrēt agresīvu uzvedību – draudējis policijas darbiniekiem, kā arī viņa objektīvais veselības stāvoklis nav bijis tāds, kas liecina par kādu nopietnu traumu esamību.

Izklāstītās liecības pilnībā attiecināmas uz pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu kopumu – /pers. C/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamību.

Liecinieču /pers. K/ un /pers. O/ liecības tiesa atzīst par netiešiem /pers. C/ vainas pierādījumiem. Abas liecinieces liecinājušas, ka brīdi, kad /pers. C/ sācies konflikts ar Valsts amatpersona, nav personīgi redzējušas, bet redzējušas, ka /pers. C/ uzlikti roku dzelži un viņš tiek aizturēts. No izklāstītā izriet, ka /pers. C/ darbības izraisījušas nepieciešamību pielietot pret viņu speciālos līdzekļus un viņu aizturēt. Attiecībā uz /pers. K/ un /pers. M/ norādīto, ka /pers. C/ policijas darbinieki situši pa ķermeni, tiesa atzīst, ka šādas ziņas lietā nav apstiprinājušās. Tiesa neatstāj bez ievērības, ka /pers. K/ ir /pers. C/ faktiskā dzīvesbiedre un ieinteresēta viņam labvēlīgā lietas iznākumā, tādēļ liecinājusi, ka policijas darbinieki pret /pers. C/ izturējušies vardarbīgi. Uz šādu liecinieces izvirzīto mērķi norāda arī viņas liecībās esošās pretrunas attiecībā par /pers. C/ personības raksturojumu – savās sākotnējās liecībās viņa dēvē /pers. C/ par agresīvu personību, turpretī tiesas sēdē norāda, ka faktiski tā neesot liecinājusi, esot pārprasta, /pers. C/ neesot agresīvs. Liecinieces /pers. M/ liecības vērtējamas kopumā ar pārējiem tiesas pārbaudītiem pierādījumiem lietā, ciktāl tās nenonāk tiem pretrunā, jo pati lieciniece norādījusi, ka bijusi tādā reibuma pakāpē, ka daudz ko neatceras.

Bez izklāstītajām liecībām apsūdzētā vainu pierāda sekojoši rakstveida pierādījumi lietā: - notikuma vietas apskates protokols, no kura iespējams izdarīt secinājumus par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietu un apsūdzētā un cietušā atrašanos tā laikā (l.l. 19.-23.); - ar policijas formas tērpa apskates protokolu, no kura izriet, ka uz formas tērpa konstatēti smērējumi un traipi (l.l. 29.-32.); - ar NMPD audio ieraksta apskates protokolu, no kura izriet, ka /pers. C/ konstatēta deguna trauma, bet viņa veselības stāvoklis novērtēts kā stabils un viņš pēc aizturēšanas uzvedies agresīvi, kādēļ mediķiem nav izdevies ar viņu veikt nepieciešamās manipulācijas (l.l. 36.-37.); - ar CD diska apskates protokolu, no kura iespējams izdarīt secinājumus par /pers. C/ uzvedību pēc aizturēšanas (l.l. 40.-41.); - ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu, no kura izriet, ka Valsts amatpersona konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, kas varēja rasties 2013. gada 30. janvārī (l.l.48.-49.).

Tiesa atzīst, ka ar izklāstītajiem pierādījumiem to kopumā pierādīta apsūdzētā /pers. C/ vaina inkriminētajā nodarījumā – viņš izdarījis Krimināllikuma 269. panta 1. daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesa noraida aizstāvības argumentus par to, ka apsūdzētais izdarījis Krimināllikuma 270. panta 1. daļā paredzēto nodarījumu, jo Krimināllikuma 270. pants pieprarsa konstatēt, ka vainīgās personas pielietotā vardarbība izpaužas nevis kā uzbrukums cietušajam, bet kā pretdarbība viņa likumīgajām darbībām. Konkrētajā gadījumā apsūdzētais vardarbību – cietušā satveršanu aiz kakla, žņaugšanu un nogāžanu zemē, pret cietušo vērsis laikā, kad Valsts amatpersona kā varas pārstāvis pildījis savas likumiskās darbības, ierodoties noziedzīga nozdarījuma vietā, saņemot informāciju par iespējami notikušu zādzību. Apsūdzētajam bija saprotams, ka Valsts amatpersona ir policijas darbinieks, kas ieradies pildīt savus dienesta pienākumus un viņš uzbrucis Valsts amatpersona ar mērķi neļaut cietušajam veikt viņa darbības. Apsūdzētā darbības atzīstamas kā apdraudējums cietušā dzīvībai vai veselībai, par ko liecina tas, ka /pers. C/ cietušo satvēris aiz kakla, žņaudzis.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu. daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta nosacījumiem, Krimināllikuma 269. panta 1. daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par smagu noziegumu.

Par apsūdzētā /pers. C/ personību noskaidrots, ka viņš iepriekš sodīts, bet sodāmība dzēsta, nav narkologa un psihiatra uzskaitē, nestrādā, vidējā izglītība, neprecējies.

Apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinoši apstākļi lietā nav konstatēti.

Apsūdzētā /pers. C/ atbildību saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta 1. daļas 12. punktu pastirpina noziedzīga nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35. panta 2. daļu, cita starpā, soda mērķis ir vainīgo personu sodīt par izdarīto nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa nosaka soda veidu, kādu Krimināllikuma 269. panta 1. daļas sankcija paredzēja līdz 2013. gada 1. aprīlim.

Izvērtējot iepriekš izklāstīto, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35. pantā izvirzītā soda mērķa sasniegšana iespējama, notiesājot /pers. C/ ar brīvības atņemšanas sodu. Vienlaicīgi', ņemot vērā, ka kopš noziedzīga nodarījuma izdarīšanas pagājuši vairāki gadi un apsūdzētais jaunus likumpārkāpumus nav pieļāvis, kā arī to, ka šobrīd likumdevējs par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu paredzējis arī alternatīvus sodus, tiesa atzīst, ka /pers. C/ iespējams notiesāt nosacīti ar pārbaudes laiku, kā to paredz Krimināllikuma 55. panta nosacījumi.

Cietušais Valsts amatpersona lietā pieteicis un uzturējis morālā kaitējuma kompensāciju Euro 426,86 apmērā.

Morālā kaitējuma kompensāciju tiesa nosaka, pamatojoties Kriminālprocesa likuma 352. panta 1. daļā izvirzītajiem vērtēšanas kritērijiem. Tiesa neapšauba, ka Valsts amatpersona ar apsūdzētā rīcību nodarīts morālais kaitējums. Civillikuma 1635. pants nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais), dod tiesības cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu

par šo darbību var vainot.

Tiesa atzīst, ka morālā kaitējuma kompensācija lietā nosakāma Euro 426,86 apmērā. Minētā summa ir pamatota un pietiekama morālā aizskāruma atlīdzināšanai un taisnīguma nodibināšanai konkrētajā kriminālprocesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta 1. daļas nosacījumiem no /pers. C/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi Eur 143,01 apmērā, kas saistīti ar valsts nodrošināto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Tiesa atzīst zvērinātas advokātes A. Jansones tiesības saņemt no valsts Euro 73,28 un zvērināta advokāta A. Ozolnoieka tiesības saņemt no valsts Euro 69,73 par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu /pers. C/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta 1. daļas nosacījumiem lietiskie pierādījumi - divi CD diski ar ierakstu un plastmasas futrālis ar nomazgājumiem, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēka – iznīcināms.

Ievērojot iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 520., 527. un 528. pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 269. panta 1. daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. panta nosacījumiem brīvības atņemšanas sodu /pers. C/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem.

Drošības līdzekli – nodošanu policijas uzraudzībā atcelt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. C/ (personas kods /personas kods/) par labu Valsts amatpersona (personas kods /personas kods/) Euro 426,86 (četri simti divdesmit seši eiro 86 eiro centi),

Atzīt tiesības zvērinātai advokātei A. Jansonei saņemt no valsts Euro 73,28 (septiņdesmit trīs eiro 28 eiro centi) un zvērinātam advokātam A. Ozolniekam saņemt no valsts Euro 69,73 (sešdesmit deviņi eiro 73 eiro centi) par juridiskās palīdzības sniegšanu iztiesāšanā.

Piedzīt no /pers. C/ (personas kods /personas kods/) valsts labā Euro 143,01 (simtu četrdesmit trīs eiro 1 eiro cents) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību iztiesāšanā.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus ar ierakstu un plastmasas futrāli ar nomazgājumiem, kas glabājas pie krimināllietas, pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēka – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Pilna tiesas sprieduma pieejamības diena – 2015. gada 19. februāris.

Tiesnese K. Kazārova